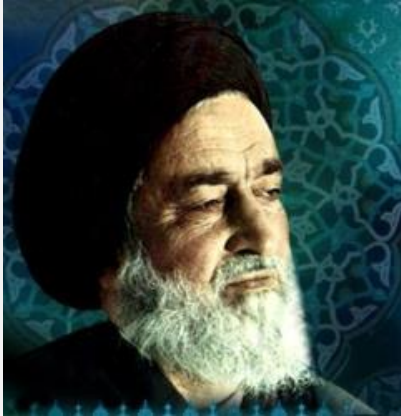

به مناسبت سالروز شهادت آیت الله مدنی؛ آیت الله مدنی؛ عالمی فرزانه در عرصه علم و عمل

بیستم شهریور سالروز شهادت آیت الله مدنی، دومین شهید محراب مجاهدی خستگی ناپذیر در عرصه علم و عمل است. مبارزی آگاه و شجاع که با روحیه جهادی به مبارزه با ظلم و ستم طاغوت زمان پرداخت و در محراب نماز جمعه سر بر سجده ابدی نهاد.

بیستم شهریور سالروز شهادت آیت الله مدنی، دومین شهید محراب مجاهدی خستگی ناپذیر در عرصه علم و عمل است. مبارزی آگاه و شجاع که با روحیه جهادی به مبارزه با ظلم و ستم طاغوت زمان پرداخت و در محراب نماز جمعه سر بر سجده ابدی نهاد.

سید اسدالله مدنی در 1292 خورشیدی در شهرستان آذرشهر استان آذربایجان شرقی دیده به جهان گشود و تحصیلات ابتدایی را در مدرسه طالبیه تبریز به پایان رساند و علوم مقدماتی را نزد علمایی همچون «میرزا محمدحسن منطقی و میرزا محسن میرغفاری» آموخت و سپس برای کسب تحصیلات بیشتر رهسپار حوزه علمیه قم شد.

دومین شهید محراب از ابتدای ورود به حوزه علمیه قم به دلیل زهد، پارسایی، امانتداری، اخلاص، شجاعت، دینداری، تقوا و فضیلت؛ در کانون توجه علما و بزرگان قرار گرفت و در مدت حضور در این مکان علمی از محضر استادان برجسته ای چون «آیت الله حجت کوه کمری، آیت الله سید محمدتقی خوانساری» بهره مند شد. او چهار سال در مجلس درس امام خمینی(ره) شرکت کرد و فلسفه، عرفان و اخلاق را در محضر ایشان فراگرفت. این کلاس های درس سبب شد تا وی بتواند، اهداف والا و انقلابی خویش را در کنار بنیانگذار انقلاب اسلامی دنبال کند.

آیت الله مدنی پس از مدتی برای گسترش گنجینه دانش خویش رهسپار نجف اشرف شد و در مدت حضور در این مکان مقدس همه تلاش خود را برای استفاده از علم و دانش بزرگانی همچون آیات عظام «محمد باقر حکیم، سید ابوالحسن اصفهانی و عبدالهادی شیرازی» به کار بست و افزون بر تکمیل تحصیلات عالی، آموزش در سطوح مختلف را آغاز کرد. این عالم ربانی به دستور آیت الله حکیم، کرسی تدریس لمعه، رسایل، مکاسب و کفایه را به عهده گرفت. به تدریج این سمت او را در زمره استادان مشهور حوزه علمیه نجف اشرف قرار داد و با تلاش های شبانه روزی در راه دستیابی به علم و معرفت به مقام اجتهاد نایل شد.

آیت الله مدنی پس از مدتی برای انجام دادن رسالت دینی خویش با کوله باری از دانش و تجربه از نجف به زادگاه خود بازگشت. او پیش از رفتن به نجف به عرصه مبارزه های سیاسی وارد شده بود چنان که با شهید نواب صفوی همکاری می کرد. این عالم فرهیخته در نخستین فعالیت های سیاسی خود، به مبارزه با تفرقه و انحراف در دین پرداخت. رژیم پهلوی در این میان با مشاهده فعالیت های سیاسی وی و مخالفت با فرقه های انحرافی، او را از قم به همدان و سپس به آذرشهر تبعید کرد. این عالم بزرگ در روزهای تبعید نیز از هیچ تلاشی برای برطرف کردن نیازهای فردی و اجتماعی نیازمندان و تشویق و ترغیب نیکوکاران برای کمک به هموعان فروگذاری نمی کرد. در واقع وی از دوره جوانی به هدف ها و آرمان های والایی می اندیشید و همان گونه که در میدان علم راه کمال را به خوبی پیمود، در سخت ترین شرایط اجتماعی هم با ماندن در کنار مردم به مبارزه علیه حکومت پرداخت.

این روحانی مبارز در 1331 خورشیدی با نزدیک شدن عید فطر، موضوع برپایی نماز پرشور عید را خارج از آذر شهر مطرح و در مسجد جامع شهر اعلام کرد: «ای مردم! فردا، نماز عید را در خارج از شهر اقامه خواهیم کرد. کسانی که حمیت و غیرت اسلامی دارند، فردا صبح در محل حاضر باشند.»

آیت الله مدنی پس از اقامه نماز و خطبه های پرشور، راه پیمایی بزرگی را تشکیل و رهبری کرد. این حرکت انقلابی و اسلامی سبب شد تا تعدادی از سربازان که برای حفاظت از اماکن دولتی گماشته شده بودند، سلاح هایشان را بر زمین بگذارند و به مردم بپیوندند. او پس از آن به سخنرانی پرداخت و مردم را به آرامش دعوت کرد و اینگونه اعتراض گسترده خود را با همراهی انقلابیان دیگر به حکومت وقت نشان داد.

این رویداد موجب شد که عوامل رژیم افراد سرشناس و فعال تظاهرات را شناسایی، بازداشت و زندانی کنند، آیت الله مدنی در سخنانی به منظور نکوهش این اقدام حکومت وقت گفت: «اگر تا فردا زندانیان که به جرم دفاع از اسلام دستگیر شده اند، آزاد نگردند، ما خودمان می دانیم آنها را چه طور آزاد کنیم.»

این سخنان کوبنده سبب شد تا ساواک با تشکیل کمیسیونی در این زمینه، وی را برای سه سال به نور آباد ممسنی در استان فارس تبعید کند اما تلاش های رژیم نتوانست مانعی در مسیر تلاش های این روحانی والامقام ایجاد کند.

آیت الله مدنی پس از پایان تبعید رهسپار قم و سپس نجف اشرف شد. هنگامی که مبارزه نهضت مردمی ایران در رویارویی با

رژیم به اوج خود رسید، برای همراهی با آنان کلاس های درس خود را تعطیل کرد و با تشکیل جلسه های سخنرانی از چهره استبدادی رژیم پهلوی پرده برداشت و در واقع به پشتیبانی از امام(ره) در نجف اشرف پرداخت.

دومین شهید محراب پس از مدتی به فرمان امام خمینی(ره) به همراه شماری دیگر از علما به وطن بازگشت تا مردم را هر چه بیشتر به مبارزه با رژیم پهلوی دعوت کنند. او به همین منظور و برای تدریس علوم دینی به خرم آباد رفت و در زمان حضور خود در این شهر حوزه علمیه کمالیه را بنیان نهاد.

تلاش های این مبارز انقلابی همواره در راستای حمایت از بنیانگذار انقلاب بود تا جایی که وی اطاعت از امام خمینی(ره) را بر همگان واجب می دانست. از طرف دیگر، معمار بزرگ انقلاب نیز به وی محبتی ویژه داشتند و در سخنانی این عالم ربانی را دست راست خویش نامیدند.

این مجاهد نستوه در مدت حضور در ایران به مبارزه های سیاسی خود ادامه داد و در این راه چندین بار، دستگیر و تبعید شد اما تا هنگامه پیروزی انقلاب اسلامی در مسیر دستیابی به اهداف خویش کوشید و خدمات ارزنده ای را به این مرز و بوم ارایه کرد که از آن جمله می توان به «ساخت مهدیه، درمانگاه و راه اندازی صندوق قرض الحسنه در همدان، بنای حسینی، مسجد، مدرسه، کتابخانه، حمام و صندوق قرض الحسنه در دره مراد بیک، تشکیل صندوق قرض الحسنه در قصر شیرین، ساخت 18 واحد خانه در یکی از روستاهای بویین زهرا به هزینه اهالی همدان و ساخت مسجد بزرگی در نورآباد ممسنی» اشاره کرد.

آیت الله مدنی، قیام ملت ایران در بهمن 1357 هجری خورشیدی را بسیار پر معنا می دانست و بر این پایه در پاسخ به خبرنگاری، درباره صدور انقلاب اسلامی گفت: «این انقلاب بر طبق فطرت انسان ها صورت گرفته و دارای مجموعه مقرراتی است که دنیا و آخرت بشر را تامین می کند. بنابراین، انقلاب ما چون برای اسلام و به اسم اسلام بوده، باید به کشورهای دیگر نیز معرفی شود. در بین گرایش مردم و اسلام فاصله ای نیست. بنابراین، باید اسلام را شناساند و صدور انقلاب؛ یعنی حقیقت اسلام را به دنیا شناساند.»

پس از به ثمر رسیدن قیام ملت ایران به رهبری امام خمینی(ره) در بهمن 1357 خورشیدی وی فصل دیگری از مبارزه های خود را برای پاسداری از آرمان های ارزشمند اسلامی آغاز کرد و با دعوت مردم همدان از این عالم فرهیخته، او امامت جمعه این شهر را برعهده گرفت و پس از مدتی به مجلس خبرگان قانون اساسی راه یافت. همچنین پس از شهادت آیت الله قاضی طباطبایی از طرف امام خمینی(ره) به عنوان نماینده ولی فقیه و امام جمعه شهر تبریز برگزیده شد.

آیت الله مدنی در جبهه های نبرد علیه رژیم بعث عراق نیز برای تقویت روحیه رزمندگان حضوری فعال داشت و در کنار رزمندگان اسلام به مبارزه می پرداخت.

سرانجام آیت الله سید اسدالله مدنی که خدمات شایان توجهی را به این دیار انجام داد، در هنگامه اقامه نماز جمعه در شهر تبریز در محراب عبادت به وسیله منافقان به مقام والای شهادت نایل آمد و به دیار حق شتافت.